

İnsanoğlu hiç ummadığı bir anda cezaevine mahkum olabilir fakat cezaevlerinde yatan mahkumların geçmiş yaşamlarında çözümlenemeyen bir çok sorun olabilir. Bunlardan bazıları çocukluk travması yaşamış olabilir ve buna bağlı işledikleri suçun bir bağlantısı olup olmadığı araştırılmıştır. Bu çalışmada cezaevinde yatan erkek mahkumlarda şiddet eğiliminin çocukluk çağı travması ile ilişkisi incelenmiştir. Bu araştırmanın amacı cezaevinde yatan erkek mahkumlarda şiddete eğiliminin çocukluk çağı travması ile bağlantısı olup olmadığını saptamaktır. Türkiye genelinde 26.03.2017 tarihinde erkek mahkûm sayısı 158 bin 739 kişidir. Çalışma Mersin / Anamur ilçesinde açık ve kapalı cezaevindeki 313 mahkûma uygulanmıştır. Literatürde bu alanda geniş kapsamlı bir çalışma yapılmadığı için çalışmanın önem taşıyacağı düşünülmektedir. Araştırmada tesadüfi olmayan örneklem yönteminden kolayda örneklem tekniği uygulanmıştır. Kimi mahkûm madde bağımlısıdır ve onun sonucunda işledikleri suçtan hüküm giymiştir bu kişilerde aile üyelerinden madde kullanım öyküsü olup olmadığı sosyo demografik veri formu kullanılarak incelenmektedir Uygulanan ölçeklerden elde edilen puanların normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan tek örneklem Kolmogorov-Smirnov testi ve hipotez testleri olarak nonparametrik testlerden Whitney U testi ve Kruskal Wallis H testleri uygulanmıştır. Cezaevinde kasten adam öldürme ve hırsızlık suçlarından yatan mahkûmlarda araştırmada incelenmiştir ve tüm mahkûmlara Sosyo-demografik Veri Formu, Çocukluk Çağı Travma Ölçeği, Şiddet Eğilimi Ölçekleri uygulanmıştır.

The study also is potentially significant considering the lack of comprehensive studies on this issue. For this work, simple sampling method is used, which is a non-probability sampling method. One can suddenly find themselves framed, however inmates may have many unresolved conflicts in their past lives. They may have suffered trauma in childhood, the possible connection to the committed crimes of which is the main focus of this work. In this work, the relationship between childhood trauma and susceptibility to violence in male convicts is studied. The aim is to determine whether if there is a connection between susceptibility to violence and childhood trauma suffered by male inmates. As of the date 26.03.2017 in Turkey the total number of male convicts is 158,739. The study was conducted on a total of 313 inmates in open and closed penitentiaries in Anamur county of Mersin province. Some inmates are drug addicts and convicted as a result of their actions thereof. It is scrutinized if their family backgrounds include drug abuse, with the aid of sociodemographic data forms. Applied scales produce scores, and then Kolmogorov-Smirnov single sample test is used to see if these scores are distributed normally. As hypothesis tests, non-parametric tests such as Whitney U and Kruskal Wallis H are utilized. Since there is only one group, regression analysis is applied. Inmates convicted for voluntary manslaughter and theft are included in this study as well, and all inmates were subject to Childhood Trauma Index, Violence Susceptibility Index and Sociodemographic Data Form.